

PREZES

URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

Warszawa, 25 października 2022 r.

Orange Polska S.A.
Al. Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa

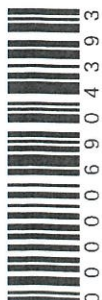
Postanowienie Nr DT.WOT.6171.103.2021.31

Na podstawie art. 106 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 124 ust. 1b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, z późn. zm.), zwanej dalej „u.g.n.”, w związku z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r.” oraz art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1648), zwanej dalej „Pt”,

uzgadniam,

w zakresie urzędzeń łączności publicznej, projekt decyzji administracyjnej Starosty Kartuskiego znak: GN.6821.36.2021.IW, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z części nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków numerami działek 138/40 o pow. 0,1475 ha, 138/100 o pow. 0,3459 ha, 138/35 o pow. 0,0539 ha oraz 138/31 o pow. 0,0250 ha, położonej w obrębie Banino, gmina Żukowo, powiat kartuski, dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer [REDAKCYJNA] zwanej dalej „Nieruchomością”, poprzez udzielenie Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie zezwolenia na przeprowadzenie infrastruktury telekomunikacyjnej, stanowiącej inwestycję celu publicznego, tj.

- 1) ułożeniu na długości: 45 m, 116,5 m oraz 1 m, głębokości 0,8 m kabli światłowodowych podziemnych MI-DAC-E-5,8, odpowiednio na części Nieruchomości oznaczonej jako działki nr: 138/40, 138/100 oraz 138/31;
- 2) ułożeniu na długości: 28,5 m, 69,2 m, 79,9 m oraz 37,4 m, głębokości 0,8 m linii kablowych w postaci kabli światłowodowych umieszczonych w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm, odpowiednio na części Nieruchomości oznaczonej jako działki nr: 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31;

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Pismo wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym

- 3) ułożeniu na długości: 81,8 m, 101,1 m, 28,6 m oraz 3,7 m, głębokości 0,8 m linii kablowych w postaci kabli światłowodowych w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm – w miejscu skrzyżowań z inną infrastrukturą dodatkowo projektuje się umieszczenie kabli w rurze osłonowej HDPE Ø110/6,3 mm, odpowiednio na części Nieruchomości oznaczonej jako działki nr: 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31;
- 4) umieszczeniu słupka rozdzielczego PSS2/24 wymiary szer./wys./głęb. (mm) – Ø200/1500, wysokość po zakopaniu – 0,8 m (na Nieruchomości oznaczonej jako działki nr 138/40 oraz 138/31);

zgodnie z załącznikiem graficznym nr 1 stanowiącym integralną część projektu decyzji.

Uzasadnienie

Starosta Kartuski (zwany dalej „Starostą” lub „Organem”), przy piśmie z dnia 10 sierpnia 2021 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dalej „UKE”: 16 sierpnia 2021 r.), przedłożył do uzgodnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) projekt decyzji znak: GN.6821.36.2021.IW, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (zwanego dalej „Orange”, „Wnioskodawcą” lub „Inwestorem”) na przeprowadzenie przez teren Nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej światłowodowej.

Prezes UKE, przy piśmie z dnia 19 sierpnia 2021 r. znak: DT.WOT.6171.103.2021.2, zwrócił się do Organu o przekazanie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii akt sprawy zgromadzonych w toku prowadzonego postępowania administracyjnego oraz załącznika graficznego nr 1 stanowiącego integralną część Projektu decyzji. Starosta, w odpowiedzi na powyższe, przy piśmie z dnia 24 sierpnia 2021 r. (data wpływu do UKE: 27 sierpnia 2021 r.) przekazał ww. akta sprawy.

Prezes UKE, pismem z dnia 17 września 2021 r. znak: DT.WOT.6171.103.2021.6, zwrócił się do I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Kartuzach, zwanego dalej „Sądem”, z prośbą o udzielenie informacji czy po zmarłym w dniu 29 czerwca 2014 r. w Kartuzach właścicielu Nieruchomości, tj. ██████████ zostało zakończone zarejestrowane w Sądzie pod sygnaturą sprawy I Ns 845/16 postępowanie spadkowe. Sąd udzielił odpowiedzi na powyższe zapytanie przy piśmie z dnia 1 października 2021 r. sygn. akt I Ns 845/16 (data wpływu do UKE: 7 października 2021 r.)

Prezes UKE, przy piśmie z dnia 12 października 2021 r. znak: DT.WOT.6171.103.2021.8, zwrócił się do Starosty o doprecyzowanie w sentencji Projektu decyzji przedmiotu zamierzenia inwestycyjnego Orange na Nieruchomości, ustalenie z Inwestorem jakie obiekty i urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej Wnioskodawca planuje umieścić na Nieruchomości oraz określenie ich parametrów. Organ, w odpowiedzi na powyższe, przy piśmie z dnia 12 sierpnia 2022 r. (data wpływu do UKE: 19 sierpnia 2022 r.) przedłożył do uzgodnienia Prezesa UKE skorygowany projekt decyzji, zwany dalej „Projektem decyzji”.

Z sentencji Projektu decyzji wynika, że Organ, na podstawie art. 124 i art. 124a, w związku z art. 6 pkt 1 u.g.n., art. 33 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., art. 104, art. 107 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Orange z dnia 4 lutego 2021 r. o wydanie decyzji administracyjnej ograniczającej sposób korzystania z Nieruchomości, zwanego dalej „Wnioskiem z dnia 4 lutego 2021 r.”, zamierza orzec o:

- 1) ograniczeniu sposobu korzystania z Nieruchomości poprzez udzielenie Orange zezwolenia na przeprowadzenie przez Nieruchomość infrastruktury telekomunikacyjnej światłowodowej, stanowiącej inwestycję celu publicznego, tj.
  - a) ułożeniu na długości odpowiednio 45 m, 116,5 m oraz 1 m, głębokości 0,8 m kabli światłowodowych podziemnych typu MI-DAC-E-5,8 (odpowiednio na działkach 138/40, 138/100 oraz 138/31);
  - b) ułożeniu na długości 28,5 m, 69,2 m, 79,9 m oraz 37,4 m, głębokości 0,8 m linii kablowych w postaci kabli światłowodowych umieszczonych w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm (odpowiednio na działkach 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31);
  - c) ułożeniu na długości 81,8 m, 101,1 m, 28,6 m oraz 3,7 m, głębokości 0,8 m linii kablowych w postaci kabli światłowodowych w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm – w miejscu skrzyżowań z inną infrastrukturą dodatkowo projektuje się umieszczenie kabli w rurze osłonowej HDPE Ø110/6,3 mm (odpowiednio na działkach 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31);
  - d) umieszczeniu słupka rozdzielczego PSS2/24 wymiary szer./wys./głęb. (mm) – Ø200/1500, wysokość po zakopaniu – 0,8 m (na działkach 138/40 oraz 138/31);
- 2) tym, że całkowita powierzchnia zajęcia działek nr 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31 na czas budowy (pas techniczny) wynosi odpowiednio 465,81 m², 860,19 m², 282,2 m² i 126,3 m²;
- 3) ustaleniu strefy kontrolowanej (pas eksploatacyjny) na działkach numer 138/40, 138/100, 138/35 oraz 138/31 wzdłuż sieci telekomunikacyjnej o pow. odpowiednio 155,27 m², 286,73 m², 108,4 m² i 42,1 m², po 0,5 m od osi ułożonej infrastruktury;
- 4) tym, że szczegółowy zakres zajęcia działek określonych w pkt 1 określa załącznik graficzny nr 1 stanowiący integralną część Projektu decyzji.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2022 r. znak: DT.WOT.6171.103.2021.28, Prezes UKE poinformował strony niniejszego postępowania uzgodnieniowego o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a. ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.: „*Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości*”.

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Z brzmienia przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że dotyczy on umieszczania obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości.

Stosownie do art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która jest zawierana na piśmie, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie. Stronami umowy są z jednej strony operator, z drugiej strony właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W umowie ustalane są warunki korzystania przez operatora z nieruchomości, w celu zakładania i konserwacji urządzeń lub linii telekomunikacyjnych, jak również zasady odpłatności za korzystanie z tej nieruchomości. W myśl zaś art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3 (tj. terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o zawarcie umowy) nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i art. 124a u.g.n.

Przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. stanowi, iż starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody. Ograniczenie to następuje zgodnie z planem miejscowym, a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Zaznaczyć należy, że o ile przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. obejmuje zakresem ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości poprzez udzielenia zezwolenia, możliwość umieszczania urządzeń łączności publicznej, to odpowiednie zastosowanie tego przepisu nie może być dokonywane z pominięciem przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., dotyczącego dostępu do nieruchomości w celu umieszczenia na niej obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej oraz dostępu do nieruchomości na potrzeby eksploatacji i konserwacji umieszczonej na niej infrastruktury telekomunikacyjnej. Odpowiednie zastosowanie art. 124 u.g.n. to bowiem zastosowanie przewidzianej w nim procedury ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, a nie wskazanego w nim (okrojonego w stosunku do uregulowania z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.) sposobu ograniczenia z korzystania z nieruchomości (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku dnia 24 listopada 2017 r., sygn. akt I OSK 966/17, Legalis).

W świetle zaś art. 124 ust. 1b u.g.n. „*W zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana*”. Jak wynika zatem z brzmienia przedstawionego powyżej przepisu art. 124 ust. 1b u.g.n., w zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia (o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n.) wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem UKE. Przepis ten stanowi także, że decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana. Wyjaśnić przy tym należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć

infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt.

Przepis art. 124 ust. 1b u.g.n. wskazuje formę tzw. współdziałania, która przy wydawaniu decyzji w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości urzędów łączności publicznej przybiera postać uzgodnienia. Natomiast zasady i tryb współdziałania organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji administracyjnej reguluje przepis art. 106 k.p.a.

W myśl art. 106 § 1 k.p.a., jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody, albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. Z przepisu art. 106 § 2 k.p.a. wynika zaś, iż wszczęcie tzw. postępowania uzgodnieniowego następuje na wniosek organu wydającego decyzję. Przepis art. 106 § 5 k.p.a. stanowi natomiast, że wyrażenie stanowiska przez organ następuje w procesowej formie postanowienia.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, organ współdziałający przedstawia swoje stanowisko w sprawie administracyjnej rozstrzyganej w drodze decyzji, a zatem zakres i przedmiot tego stanowiska są niejako podwójnie ograniczone: po pierwsze - przedmiotem sprawy administracyjnej, po drugie - zakresem właściwości (zadań) organu współdziałającego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 1997 r., sygn. akt V SA 2699/96, ONSA 1998, nr 4, poz. 123, w którym przyjęto, że: „Jeżeli przepis prawa materialnego uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska w formie opinii przez inny organ, to opinia ta nie może dotyczyć dowolnych spraw związanych z przedmiotem rozstrzygnięcia, lecz tylko tych aspektów, które wiążą się z zadaniami organu opiniującego”). Jednocześnie organ współdziałający nie może ingerować w przedłożony do uzgodnienia projekt decyzji i zmieniać jego ustaleń (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 770/08, LEX nr 487279).

Prezes UKE wyjaśnia ponadto, iż wydając niniejsze rozstrzygnięcie w sprawie uzgodnienia Projektu decyzji, opierał się zarówno na stanie faktycznym ustalonym przez Organ w przedstawionym w Projekcie decyzji, jak też na własnych ustaleniach. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie sądowym (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2006 r., sygn. akt II OSK 1203/05, LEX nr 289289) „*Postępowanie przed organem współdziałającym ma wyłącznie charakter pomocniczy w sprawie załatwianej w formie decyzji administracyjnej przez inny organ. W takiej zaś sytuacji stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję (...)*”. W niniejszej sprawie Prezes UKE wziął również pod uwagę stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r. (sygn. akt II OSK 908/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że „*(...) argumentacja, iż postępowanie ma charakter uzgodnieniowy (pomocniczy) oraz że stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję jest zasadne, ale tylko w stosunku do samego procesu decyzyjnego organu współdziałającego, zajmującego stanowisko w sprawie poprzez wyrażenie opinii lub zgody albo wyrażenie stanowiska w innej formie*”. W dalszej części uzasadnienia powyższego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny podniósł natomiast, iż „*Prawidłowym jest tym samym stanowisko Sądu pierwszej instancji, że postępowanie, o którym mowa w art. 106 k.p.a., mimo że jest tzw. postępowaniem wpadkowym, toczy się według ogólnych przepisów postępowania. Treść art. 106 § 4 k.p.a. stanowi potwierdzenie tej argumentacji, bowiem wskazuje wprost, że organ uzgadniający nie jest zwolniony z przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym dla*

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

wydania orzeczenia wymaganego od tegoż organu. Tak więc, skoro postępowanie uzgadniające, co trafnie w tym zakresie też wywodzi organ wnoszący kasację, jest częścią postępowania głównego, mają do tegoż postępowania zastosowanie także przepisy art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., jak również art. 10 k.p.a., gwarantujące czynny udział strony w każdym stadium postępowania, w tym także w postępowaniu opiniującym (por. wyrok NSA z dnia 30 grudnia 1999 r., IV SA 1695/97, LEX nr 45131). Konsekwencją tegoż jest jednak i to, że każdy organ administracji na każdym etapie prowadzonego postępowania jest zobligowany do czuwania nad tym, czy w prowadzonym postępowaniu biorą udział wszystkie podmioty wywodzące swe uprawnienia z art. 28 k.p.a., czy też z treści norm regulujących udział stron w danym postępowaniu w sposób odrębny”.

Po analizie przedstawionego do uzgodnienia Projektu decyzji, a także materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Prezes UKE stwierdził, że zakresem uzgodnienia w niniejszej sprawie objęty jest projekt rozstrzygnięcia Starosty w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z części Nieruchomości, poprzez udzielenie Wnioskodawcy zezwolenia na umieszczenie na Nieruchomości linii kablowych podziemnych w postaci kabli światłowodowych MI-DAC-E-5,8, kanalizacji kablowej w postaci pakietu mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm wraz z zaciągniętymi kablami światłowodowymi, częściowo umieszczonych w rurze osłonowej HDPE Ø110/6,3 mm oraz dwóch słupków telekomunikacyjnych o wym. 0,265x0,255 [m] każdy, zgodnie z załącznikiem graficznym nr 1 stanowiącym integralną część Projektu decyzji.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. stanowi o obowiązku właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości do udostępniania tych nieruchomości i umożliwienia operatorom umieszczania na nich obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Z uwagi na to, że ustawa z dnia 7 maja 2010 r. nie zawiera definicji pojęcia „obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej”, którym ustawodawca posługuje się w art. 33 ust. 1 tej ustawy, ustalenia co jest przedmiotem niniejszego postępowania należy dokonać w oparciu o rozumienie użytych przez ustawodawcę pojęć, przede wszystkim w świetle obowiązujących przepisów prawa.

W świetle art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., ilekroć w ustawie są używane określenia zdefiniowane w Pt, określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym. Zgodnie zatem z art. 2 pkt 8 Pt, infrastruktura telekomunikacyjna to „urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji”. Z powyższego wynika zatem, że w skład infrastruktury telekomunikacyjnej wchodzić będą zarówno urządzenia telekomunikacyjne, jak też inne elementy wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, których katalog ma charakter otwarty, na co wskazuje użyte przez Ustawodawcę sformułowanie „w szczególności”.

Kanalizacja kablowa, linie kablowe oraz kable zostały wprost wymienione w ww. przepisie, w związku z czym stanowią ona elementy infrastruktury telekomunikacyjnej.

Słupek telekomunikacyjny pomimo, iż nie został wymieniony wprost w art. 2 pkt 8 Pt jako element infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywany jest w telekomunikacji do wprowadzania kabli telekomunikacyjnych i ich zakończenia na łączówkach czy mufo-przełącznicach. Wobec powyższego stwierdzić należy, że stanowi element infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywany do zapewnienia telekomunikacji. Prezes UKE zauważa ponadto, że w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. słupki telekomunikacyjne zostały

zaliczone wprost do infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto, dla potrzeb niniejszego postępowania, Prezes UKE dokonał wykładni pozostałych pojęć nieposiadających definicji ani w ustawie z dnia 7 maja 2010 r., ani w Pt, posiłkując się innymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego z dziedziny telekomunikacji, tj. regulacjami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. Nr 219 poz. 1864, z późn. zm.), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

W myśl § 3 pkt 5 Rozporządzenia kanalizacja kablowa to ciąg rur osłonowych i związanych z nimi pomieszczeń podziemnych dla kabli i ich złączy oraz urządzeń telekomunikacyjnych.

Kanalizacja kablowa jest więc systemem rur i pomieszczeń podziemnych wykorzystywanych do instalacji i przeciągania kabli telekomunikacyjnych. Zaznaczyć należy, że kanalizacja może składać się z rur o różnych średnicach. Najczęściej stosowane rury osłonowe mają średnicę 110 mm, 40 mm, 32 mm. W przedmiotowej sprawie NEXERA zamierza wybudować na Nieruchomości kanalizację kablową w postaci mikrokanalizacji, tj. pakietu mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm. Mikrokanalizacja jest to kanalizacja kablowa składająca się z miniaturowych rurek (mikrorurek) najczęściej o średnicach zewnętrznych od 5 mm do 14 mm. Dzięki minimalizacji rozmiaru rur optymalizowany jest poziom wykorzystania zajmowanej powierzchni nieruchomości.

Następnie należy zauważyć, iż stosownie do § 3 pkt 6 Rozporządzenia linia kablowa to ciąg połączonych kabli. Linię kablową tworzyć może między innymi kabel światłowodowy.

Zgodnie z § 4 Rozporządzenia linie kablowe powinny być co do zasady umieszczane w kanalizacji kablowej, przy czym, jak wynika z art. 3 pkt 3a z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.), kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

W myśl § 3 pkt 8 Rozporządzenia linia kablowa podziemna to linia kablowa umieszczona bezpośrednio w ziemi. Przepis § 5 ust. 1 Rozporządzenia dopuszcza budowę linii kablowych podziemnych (umieszczonych bezpośrednio w ziemi), przy czym głębokość podstawowa ich ułożenia powinna być nie mniejsza niż 0,7 m, a w połowie głębokości ułożenia kabla powinna być umieszczona taśma ostrzegawcza.

W przedmiotowej sprawie Inwestor zamierza wybudować na Nieruchomości kable światłowodowe umieszczone w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm, a także kable światłowodowe abonenckie MI-DAC-E-5,8 (2J), które są przeznaczone do układania bezpośrednio w ziemi. Kable abonenckie będą ułożone na głębokości min. 0,8 m, wobec czego głębokość ich umieszczenia w gruncie spełnia wymogi określone przepisami prawa.

W miejscu skrzyżowań i zbliżeń z inną infrastrukturą oraz na wjazdach i drogach gruntowych mikrokanalizacja oraz kable światłowodowe podziemne MI-DAC-E-5,8 zostaną umieszczone w rurze osłonowej HDPE Ø110/6,3 mm. Rura osłonowa HDPE Ø110/6,3 mm jest rurą grubościenną, przepustową, wykonaną z polietylenu wysokiej gęstości. Stosowana jest w budownictwie telekomunikacyjnym jako zabezpieczenie linii kablowych, kanalizacji kablowej w miejscach zbliżeń i skrzyżowań z innymi obiektami budowlanymi. Rurę tę stosuje się także w miejscach, w których kable lub kanalizacja mogą być narażone na uszkodzenia mechaniczne spowodowane takimi czynnikami jak naprężenia czy naciski, np. przejścia pod drogami, ciekami wodnymi czy wjazdami na posesje.

W § 3 pkt 2 Rozporządzenia została zawarta natomiast definicja telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, w myśl której telekomunikacyjny obiekt budowlany stanowi linię kablową podziemną, linię kablową nadziemną, kanalizację kablową, kontenery telekomunikacyjne, szafy kablowe oraz wolno stojące konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, w tym wolno stojące maszty antenowe i wolno stojące wieże antenowe. Mając na uwadze powyższe przepisy prawa Prezes UKE wskazuje, że kanalizacja kablowa oraz linia kablowa podziemna mieści się w pojęciu telekomunikacyjnego obiektu budowlanego.

Biorąc pod uwagę opisany powyżej przedmiot inwestycji Wnioskodawcy, a także przywołane przepisy prawa, Prezes UKE ustalił, że zamierzeniem Inwestora jest przeprowadzenie inwestycji, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., tj. umieszczenie na Nieruchomości obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej, jakimi są w tym przypadku kanalizacja kablowa w postaci pakietu mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm wraz z telekomunikacyjnymi liniami kablowymi tj. kablami światłowodowymi, linie kablowe podziemne w postaci abonenckich kabli światłowodowych MI-DAC-E-5,8 (2J), częściowo umieszczonych w rurze osłonowej HDPE Ø110/6,3 mm oraz dwoma słupkami telekomunikacyjnymi.

Z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika ponadto, że podmiotem zobowiązanym do umożliwienia umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej jest właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

Starosta w toku prowadzonego postępowania administracyjnego ustalił, że Nieruchomość objęta niniejszym postępowaniem posiada nieuregulowany stan prawny.

Pojęcie „nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym”, zgodnie z art. 113 ust. 6 u.g.n., oznacza nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe. Natomiast zgodnie z art. 113 ust. 7 u.g.n., przepis art. 113 ust. 6 u.g.n. stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe.

Prawa rzeczowe są unormowane w Księdze II „Własność i inne prawa rzeczowe” ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 1360, z późn. zm.), zwanej dalej „k.c.”. Zalicza się do nich: prawo własności (art. 140 k.c. i nast.), prawo użytkownika wieczystego (art. 232 k.c. i nast.), a także ograniczone prawa rzeczowe, takie jak: użytkowanie, służebność, zastaw, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz hipoteka (art. 244 k.c. i nast.).

Jak wskazuje się w piśmiennictwie, ustawowy termin "nieuregulowany stan prawny" może być odnoszony wyłącznie do prawa własności (vide: P. Czechowski, Komentarz do ustawy o gospodarce nieruchomościami, LEX).

Co do zasady, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1728), zwanej dalej „u.k.w.h.”, stan prawny nieruchomości ustalany jest na podstawie księgi wieczystej. Nieruchomość objęta niniejszym postępowaniem stanowi, zgodnie z treścią księgi wieczystej nr [REDAKTOWANE] dostępnej poprzez system teleinformatyczny Elektroniczna Księga Wieczysta, własność [REDAKTOWANE]

W materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie znajduje się odpis skrócony aktu zgonu [REDAKTOWANE] Zgodnie ze znajdującym się w aktach sprawy pismem Sądu z dnia

24 listopada 2020 r. sygn. akt I L.dz. 312/20, w ww. sądzie zostało zarejestrowane postępowanie spadkowe po [REDAKTOWANE] pod sygnaturą I Ns 845/16, które naówczas było w toku. Prezes UKE w toku postępowania uzgodnieniowego ustalił zaś, jak wynika z pisma Sądu z dnia 1 października 2021 r. sygn. akt I Ns 845/16 przedmiotowe postępowanie spadkowe zostało postanowieniem z dnia 23 września 2021 r. umorzone wobec cofnięcia wniosku. Jak wyjaśnił Sąd w ww. piśmie „Spadkobierca testamentowy w 2014 r. odrzucił spadek po [REDAKTOWANE] w toku trwającego postępowania kolejni spadkobiercy ustawowi odrzucali spadek po [REDAKTOWANE] Ze złożonego 4 lipca 2018 r. na rozprawie zapewnienia spadkowego wynika, że [REDAKTOWANE] nie miał zstępnych, ani rodzeństwa, był kawalerem, jego rodzice nie żyją”.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż do Organu, w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie z dnia 22 marca 2021 r. informacji o zamiarze ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, nie zgłosił się w wyznaczonym dwumiesięcznym terminie nikt, komu przysługiwałyby prawa rzeczowe do Nieruchomości.

W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie nie można było ustalić osób, którym przysługują prawa własności do Nieruchomości wynikające z dziedziczenia po zmarłym [REDAKTOWANE]. W przypadku bowiem śmierci osoby fizycznej, spadkobierca - stosownie do art. 1025 i art. 1027 k.c. może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia (w tym prawo do nieruchomości należącej do masy spadkowej) tylko stwierdzeniem nabycia spadku lub zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia. Tym samym Nieruchomość stanowi, jak to stwierdził Starosta, nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu art. 113 ust. 6 w związku z art. 113 ust. 7 u.g.n

Podnieść także należy, iż stosownie do art. 124a u.g.n. przepisy art. 124 ust. 1-2 i 4-7, art. 124b oraz art. 125 i art. 126 [u.g.n.] stosuje się odpowiednio do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Do postępowania w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z tych nieruchomości stosuje się art. 114 ust. 3 i 4, art. 115 ust. 3 i 4 oraz art. 118a ust. 2 i 3 [u.g.n.].

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że rozstrzygnięcie Organu w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości będzie mogło nastąpić także w stosunku do Nieruchomości, będącej nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym.

Kolejną kwestią wymagającą ustalenia jest okoliczność, czy Wnioskodawca jest podmiotem uprawnionym do umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. Zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., prawo umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej przysługuje bowiem operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Inwestorem w niniejszej sprawie jest Orange. Jak wynika z treści wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 1, Wnioskodawca jest uprawniony do dostarczania sieci telekomunikacyjnej, oznacza to, że posiada status operatora. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 27 lit. b Pt, operatorem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących.

Powyższe oznacza, że Wnioskodawcy przysługuje uprawnienie wynikające z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., a tym samym Inwestor posiadał uprawnienie do złożenia

do Starosty, na podstawie art. 124 ust. 1 u.g.n. w związku z art. 124a u.g.n. oraz art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., Wniosku z dnia 4 lutego 2021 r.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. ma zastosowanie w przypadku żądania dostępu do nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości. Prezes UKE w prowadzonym postępowaniu zobowiązany jest zatem ustalić, czy spełnione zostało powyższe wymaganie.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz załącznika graficznego nr 1 do Projektu decyzji Nieruchomość składa się z działek drogowych. Stwierdzić wobec powyższego należy więc, że wskazana przesłanka dotycząca żądania dostępu do nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w niniejszej sprawie została spełniona.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 124 ust. 1 u.g.n. ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje z uwagi na to, aby zrealizowany został cel publiczny, który będzie zgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w razie jego braku - z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Przy czym w zakresie urzędzeń łączności publicznej decyzja może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana.

Odnosząc się w tym miejscu do ustalenia, czy przedmiotowa inwestycja jest inwestycją celu publicznego, Prezes UKE pragnie podnieść, że pojęcie inwestycji celu publicznego definiuje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 503), zwana dalej „u.p.z.p.”. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 5 u.p.z.p. przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne) oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 u.g.n. Stosownie zaś do postanowień art. 6 pkt 1 u.g.n., celami publicznymi w rozumieniu tej ustawy jest wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji. W myśl natomiast art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt. Jak wynika zatem z przepisu art. 2 pkt 5 u.p.z.p. w związku z art. 6 pkt 1 u.g.n., inwestycje z zakresu łączności publicznej należy traktować jako realizujące cel publiczny. Przesłanką konieczną do uznania określonej inwestycji za inwestycję celu publicznego jest wykazanie, że planowana inwestycja wiązać się będzie z urzeczywistnieniem potrzeb określonych wspólnot na poziomie gminnym, powiatowym, wojewódzkim lub społeczeństwa całego kraju. Powyższe potwierdza ugruntowane stanowisko sądów administracyjnych. Przykładowo, powołać można uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 648/09, LEX nr 758967, w którym Sąd wskazał, iż: „*Na pojęcie "inwestycji celu publicznego" składają się dwa elementy, których łączne wystąpienie jest warunkiem koniecznym takiego rodzaju inwestycji. Pierwszy element stanowi określenie przedmiotu inwestycji, jakim jest realizacja*

celu publicznego wskazanego w art. 6 u.g.n., a drugi element stanowi przypisanie inwestycji znaczenia lokalnego lub ponadlokalnego. Tak więc z treści art. 2 pkt 5 u.p.z.p. wynika, iż warunkiem przyporządkowania inwestycji do wskazanej kategorii jest jej lokalne lub ponadlokalne znaczenie, niezależnie od tego, że winien być to cel, o jakim mowa w art. 6 u.g.n.". Warto też powołać uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 878/08, LEX nr 563559, w którym Sąd podniósł, że „Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym odwołując się do definicji celu publicznego zawartej w u.g.n. opiera się na kryterium przedmiotowym. Decydujące znaczenie ma charakter zamierzenia inwestycyjnego, a więc czy będzie to działanie o zasięguco najmniej lokalnym w zakresie celów określonych w art. 6 u.g.n. Jednym z takich celów jest wydzielenie gruntów pod obiekty i urządzenia łączności publicznej i sygnalizacji”.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Orange realizuje inwestycję, której celem jest budowa sieci światłowodowej w miejscowości Banino, gmina Żukowo, powiat kartuski, w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa Oś Priorytetowa nr 1 „Powszechny dostęp do szybkiego internetu”. We Wniosku z dnia 4 lutego 2021 r. Inwestor wyjaśnił, że umieszczoną na Nieruchomości infrastrukturę telekomunikacyjną będzie wykorzystywał do świadczenia usług telekomunikacyjnych wytypowanym w ww. programie gospodarstwom domowym. Inwestycja jest współfinansowana przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Prezes UKE ustalił wobec tego, że projektowana przez Wnioskodawcę inwestycja, polegająca na budowie na Nieruchomości linii kablowych podziemnych w postaci kabli światłowodowych MI-DAC-E-5,8, linii kablowych w postaci kabli światłowodowych umieszczonych w pakiecie mikrorurek HDPE 4xØ12/8 mm, częściowo zabezpieczonych rurą osłonową HDPE Ø110/6,3 mm oraz dwóch słupków telekomunikacyjnych, spełnia wymogi inwestycji celu publicznego, gdyż jest to zamierzenie w zakresie łączności publicznej, a także ma znaczenie co najmniej lokalne, ponieważ jej budowa umożliwi korzystanie z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych mieszkańcom gminy Żukowo.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uznał Projekt decyzji, w zakresie urządzeń łączności publicznej, za odpowiadający prawu i orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsze postanowienie strona może zaskarżyć w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanego do Prezesa UKE w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia (art. 106 § 5 w związku z art. 127 § 3, art. 141 § 2, art. 144 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt), albo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt 2, art. 13 § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm., zwanej dalej „Ppsa”).

Od skargi na niniejsze postanowienie, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 535) w związku z art. 230 Ppsa.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 Ppsa.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Dyrektor Departamentu
Techniki

Tomasz Karamon

Otrzymuje:

[REDAKTED]

Pełnomocnik Orange Polska S.A.

[REDAKTED]

[REDAKTED]

Do wiadomości:

Starosta Kartuski
ul. Dworcowa 1
83-300 Kartuzy